

Константин Величков

XVI. Рим – Неапол

Блъвна локомотивът гъст бял дим
и тренът пропълзя. Прощавай Рим!
Печален скитник, аз мечтах смирено
над миналото твое несравнено.

От тебе геният сторил е храм
и чудесата, що й положил там,
навеки целий мир ще удивляват,
но мен веч други хубости пленяват.

Прощавай! На Неаполския край
жаднея аз да видя небосклона,
Везувий с огнената му корона,

морето, що в нозете му сияй.
Неапол чародеен, земен рай,
с възторг аз ида да ти се поклоня.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Публикация

К. Величков. Съчинения в пет тома. Подбор и редакция: Илия Тодоров. Български писател, С. 1986

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6397>]